

ἔδριά-ω (seul. prés.) être assis || *Moy.*
(seul. prés. et imparf.) *m. sign.*
ἔδριώνωτο, 3 pl. imparf. moy. d'ἔδριάω.
ἔδρο-στροφος, ου (δ) qui tourne vivement les reins, souple, agile [ἔδρα, σ-τρέφω].
ἔδυν, 1 sg. et (poét.) 3 pl. ao. 2 de δύω 1.
ἔδυναστο, 2 sg. imparf. réc. de δύναμαι.
ἔδυνέατο, 3 pl. imparf. ion. de δύναμαι.
ἔδυνήθην, ao. de δύναμαι.
ἔδύνω, 2 sg. imparf. de δύναμαι.
ἔδύσατο, 3 sg. ao. moy. ἔργ. de δύω 1.
ἔδω (f. ἔδομαι, ao. 2 ἔφαγον, pf. ἐδήδοκα, pf. 2 ἐδήδα, pl. q. pf. ἐδήδωκεν; pass. ao. ἤδέσθην, pf. ἐδήδομαι) manger, acc.; fig. θυμόν, Op. ronger ou consumer le cœur; κτήματα, Op. consumer ses ressources; οἶκον, Op. dévorer, c. à d. ruiner la maison (de qqn); κάρπτον, Op. dévorer le fruit du travail || *Moy.* dévorer, consumer : καρδίην, Il son cœur [R. ἔδω, manger; cf. lat. edo].
ἔδωδη, ἦς (ῆ) aliment, nourriture, pâture [R. ἔδω avec redoubl., cf. ἔδω].
ἔδώδιμος, ος ου η, ον, mangeable, bon à manger, comestible; τὰ ἐδώδιμα, Thc. provisions de bouche [ἔδωδη].
ἔδωκα, ao. de δίδωμι.
ἔδώλιον, ου (τὸ) d'ord. au pl. τὰ ἐδώλια, siège, d'où : 1 banc de rameurs, ou p.-é. sorte de pont sur un navire || 2 siège, résidence [ἔδος].
ἔε, v. οὐ.
ἔεδα, ἐεδνώω, ἐεδνωτής, ἔργ. c. ἔδνα, ἔδνώω, etc.
ἔειδομαι, poét. c. εἶδομαι, moy. d'*εἶδω.
ἔεικοσά-βοιος, ος, ου, qui vaut vingt bœufs; τὰ ἔ. Op. prix de vingt bœufs [ἔείκοσι, βοῦς].
ἔείκοσι(ν), ἔργ. c. εἴκοσι(ν).
ἔεικόσορος, ἔργ. c. εἰκόσορος.
ἔεικοστός, (ῆ) c. εἰκοστός.
ἔειλεον, imparf. poét. d'εἰλέω.
ἔειπα, ἔειπον, poét. c. εἶπα, εἶπον.
ἔειπάμενος, part. ao. ἔργ. d'εἶδομαι, v.*εἶδω.
ἔεισάσθη (3 duel), ἐείσατο (3 sg.) ao. moy. ἔργ. d'εἶμι.
ἔείδομαι, ἐείδωρ, ἔργ. c. ἔλδομαι, ἔλδωρ.
ἔελασι, ἐελέμενος, v. εἶλω.
ἔέλπομαι, ἔργ. c. ἔλπομαι.
ἔέλασι, v. εἶλω.
ἔεργαθον, v.*εἶργαθω.
ἔεργε, 3 sg. impér. prés. d'εἶργω, ἔργ. c. εἶργω.
ἔεργμένος, part. pf. pass. ἔργ. d'εἶργω.
ἔεργνυν, v. εἶργνυμι.
ἔεργω, ἔργ. c. εἶργω.
ἔεργμένος, v. εἶργω 1.
ἔερση, ἐερσήεις, v. ἔερση, ἐερσήεις.
ἔερτο, v. εἶρω.
ἔέρχαστο, 3 pl. pl. q. pf. pass. ἔργ. d'εἶργω.
ἔέσατο, 3 sg. ao. moy. ἔργ. d'*ἔζω.
ἔέσατο (3 sg. ao. moy.), ἔεστο (3 sg. pl. q. pf. moy.) d'έννομι.
ἔζαι, 2 sg. prés. moy. poét. d'ἔζω.
ἔζαι, ion. ἔζευ, 2 sg. impér. prés. moy. ἔργ. d'*ἔζω.
ἔζυγμαι, v. ζεύγνυμι.
ἔζη, ἔζηκα, ἔζησα, v. ζῶ.
ἔζομαι, v. ἔζω.
ἔζύγην, v. ζεύγνυμι.

*ἔζω (seul. ao. εἶσα, d'οὐ ἰμπέρ. εἶσον, ἰνφ. ἔσσαί, part. ἔσας ou εἶσας) 1 faire assoier : τινά ἐν κλισμοῖσι, Il. qqn sur des pliants; ἐπὶ θρόνου, Op. sur un trône; avec un verbe de mouv. (εἰσάγειν, ἕγειν) κατά κλισμούς, Op. mener et faire assoier sur des pliants; ἐς θρόνον, Op. sur un trône || 2 installer, établir : ἐν Συερίῃ, Op. ἐν Ἀθήνῃσ', Il. ἀ Skheriē, à Athènes; σκοπόν, Il. λόχον, Il. placer un espion, établir une embuscade || *Moy.* 1 intr. (prés. ἔζομαι, imparf. ἐζόμεν, ao. pass. ἕσθη) s'assoier : ἐν τινι, sur qqe ch.; ἐπὶ δίφρῳ, Il. sur un char; κατά κλισμούς, Op. sur des pliants; ἐπὶ βάρηρον. Soph. venir s'assoier sur une marche; ἔζ. ἐπὶ χθονί, Il. être posé à terre, reposer sur le sol || 2 tr. (au fut. εἶσομαι, ao. εἰσάμην) assoier, élever pour soi (un temple, un autel, etc.) acc. [R. Σεδ, d'οὐ ἔδ-, être assis; cf. lat. sedeo].

ἔζων, v. ζῶω.

ἔη, dat. fém. sg. de εἶος.

ἔη, 3 sg. sbj. prés. ion. d'εἶμι.

ἔηκε, 3 sg. ao. 1 poét. d'ἔημι.

ἔην, 3 sg. imparf. ἔργ. et ion. d'εἶμι.

ἔήνδανον, imparf. ἔργ. d'ἀνδάνω.

ἔηος, v. εἶος.

ἔης, gén. fém. sg. d'εἶος.

ἔης, gén. fém. ἔργ. d'ἔς 1.

ἔησθα, 2 sg. imparf. ἔργ. d'εἶμι.

ἔησι, dat. fém. pl. poét. d'εἶος.

ἔησι, 3 sg. sbj. prés. poét. d'εἶμι.

ἔθ', par élis. p. ἔτι, dev. un esprit rude.

ἔθανον, v. θνήσκω.

ἔθάς, ἄδος (δ, ῆ) habitué à, gén. [ἔθω].

ἔθεισάμην (ao. ion.), ἔθειστο (3 sg. imparf. ion.) de θεάζομαι.

ἔθει, dat. sg. d'ἔθος, ou 3 sg. imparf. de θέω.

ἔθειρα, ας (ῆ) 1 chevelure || II p. anal. 1 crinière (de cheval, de lion) || 2 crinière de casque [cf. ἔθειρω, peigner].

ἔθειράζω (seul. part. pr.) être chevelu [ἔθειρα].

ἔθειρω (seul. prés.) peigner; fig. ratisser, sarcler [R. θερ, prendre soin de; cf. θεραπεύω, et e prosth.].

ἔθεις, εἶσα, ἐν, part. ao. 1 pass. d'ἔημι.

ἔθελσκον, imparf. itér. d'ἔθέλω.

ἔθέλησθα (2 sg. prés. ind.), ἔθέλησθα (2 sg. prés. sbj.), ἔθέλησι (3 sg. prés. sbj.) poét. d'ἔθέλω.

ἔθελω.

ἔθελητός, ἦ, ὄν, volontaire [adj. verb. d'ἔθέλω].

ἔθελω-δουλεία, ας (ῆ) esclavage volontaire [ἔθέλω, δοῦλος].

ἔθελω-κακέω-ω (seul. prés. imparf. et ao.) faire le mal de propos délibéré; particul. être lâche, se faire battre volontairement [ἔθέλω, κακός].

ἔθελωντηδόν, adv. volontairement [ἔθέλω, -δόν].

ἔθελωντήν, adv. c. le préc. [ἔθέλω].

ἔθελωντήρ, ἦρος, adj. m. qui agit volontairement ou volontiers, empressé [ἔθέλω].

ἔθελωντής, οὔ, adj. m. c. le préc.

ἔθελωντι, adv. volontairement [ἔθέλω].

ἔθελωπνονος, ας (ῆ) bonne volonté au travail, activité [ἔθελωπνονος].

ἔθελό-πνονος, ος, ον, qui travaille avec bonne volonté, laborieux [ἔθέλω, πόνος].